

ШЛЯХИ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ КОКСОХІМІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Проблеми сталого розвитку промислових підприємств присвячено багато наукових праць, дисертаційних досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних вчених. Але залишаються недостатньо визначеними питання щодо формування теоретичного та інструментального апарату впровадження сталого розвитку у діяльність коксохімічних підприємств.

Діяльність цих суб'єктів господарювання характеризується складністю матеріально-технічної бази, технологічністю виробництва та високою вагою змінних витрат у структурі собівартості продукції. Окрім цього, коксохімічні підприємства мають значні витрати на здійснення заходів з охорони навколишнього середовища. Їх територіальне розташування ставить їх у залежність від результатів проведення антитерористичної операції в Україні, від вартості та якості вугілля, що закупляє країна за кордоном, тощо [1].

Таким чином, на ефективність та стабільність діяльності коксохімічних підприємств впливають багато факторів як зовнішнього, так і внутрішнього середовища. Тому питання їх сталого розвитку є актуальним та своєчасним.

Під сталим розвитком коксохімічних підприємств розуміється стійкій та стабільний процес якісних (прогресивних) змін у роботі підприємства, який відбувається під впливом суперечностей зовнішнього та внутрішнього середовища, вимагає здійснення збалансованого розвитку за проектами та сферами діяльності на протязі коротко- та довгострокового періоді часу.

Досягнення сталого розвитку може здійснюватися різними шляхам, але в економічній літературі термін «шляхи розвитку» взагалі не

розглядається. В монографії Д.В.Райко виділяються форми та види розвитку, що залежить від «специфіки об'єкту, механізму розвитку, джерела і спрямованості, до яких віднесено: екстенсивний (виявлення і збільшення того, що вже існувало) та інтенсивний (виникнення якісно нових форм); екзогенний (розвиток, що визначається лише ззовні, навколишнім світом) та ендогенний (розвиток, джерело якого знаходиться усередині об'єкта, що розвивається); еволюційний (повільні, поступові, неявні зміни в структурі об'єкта – кількісні зміни) і революційний (раптові, різкі, стрибкоподібні, докорінні зміни в структурі об'єкта – якісні зміни); прогресивний (розвиток уперед) і регресивний (розвиток назад)» [2].

Такий підхід доказує, що в економічній літературі недостатньо чітко визначено поняття «шляхи досягнення сталого розвитку», під яким розуміється характер та напрям здійснення змін у діяльності підприємства.

Безумовно, кожне підприємство має визначити власні шляхи досягнення сталого розвитку, які базуються на перерахованих вище чотирьох пар, але для остаточного їх визначення доцільно визначити фактори негативного впливу та суперечності, що виникають у процесі діяльності коксохімічного підприємства. На цій основі побудувати інструменти управління сталим розвитком, за допомогою яких досягається сталий розвиток.

Список літератури:

1. Черепанова В.О. Удосконалення класифікації факторів впливу на діяльність вітчизняних промислових підприємств / В. О. Черепанова, М. С. Магомедов // Матеріали Міжнародної наук.-практ. конф. «Перспективні напрями наукових досліджень – 2015» (Братислава, Словаччина, 17-22 жовтня 2015 р.). – Київ : Вид-во «Центр навчальної літератури», 2015. – С. 123-124.
2. Райко Д.В. Стратегічне управління розвитком маркетингової діяльності: методологія та організація [Текст] : монографія. – Х. : ВД «ІНЖЕК» , 2008. – 632 с.